

PÅ HODET: – Jeg liker luene til mamma, sier datteren Josefine (12). Etter skolen gjør hun lekser mellom sneller og halvferdig produksjon i verkstedet.

Med hjerte for

Som lita jente elsket hun håndarbeid. Nå har Anett-Kristin gjort levebrød av skapergleden. Hun designer vakre kreasjoner – med påsydd hjerte som signatur.

TEKST: BERIT RINGSBY • FOTO: SVERRE CHR. JARILD

DEN SITTER SOM et skudd! Stefaren prøver den røde, flotte lua Anett-Kristin har strikket til ham. Hun har akkurat fylt ni år, og hodeplaget er det første hun har laget uten hjelp. Hun husker hvor stolt hun var. At hun aldri så ham bruke lua, spilte ingen rolle. Det er den samme skapergleden som tretti år senere

fikk henne til å slutte i en trygg kontorjobb og starte «Anett-Kristin Strikk og Design» i Enebakk.

– Jeg elsker å jobbe med design og farger, sier Anett-Kristin Andersen (43). – Det er så morsomt på jobb at jeg enkelte dager må ta meg sammen for å stenge døren og gå hjem.

Tobarnsmammaen har ansvaret for at stadig flere kvinner går med hjertet utenpå kroppen. Et lite tovtøyhjerte sydd på tunikaen eller strikkekjolen. Det kan sitte midt foran, eller litt skjevt mot hoftekammen. De finnes i et utall av farger, og noen syntes å ha festet seg der de ramlet ned. Hjertene er et slags varmemerke for plaggene i alpakaull.

– Det med hjertet var litt tilfeldig. Jeg var uheldig med en gener. Og jeg kaster ikke ting lett. Den hadde et fint mønster på

ermet. Ideen kom da jeg tovtøyd den og klippet ut en hjerdeform, forteller Anett-Kristin.

Du skal ha innebygget GPS for å finne henne i Flatebysenteret: Opp en bakke, over et torg, gjennom et smalt smug og krass sving til høyre. Det er tunikaene som først fanger oppmerksomheten. Lette plagg i rødt, oransje, lime, isblått, grått, rosa og lillanyanser som gjør regnbuen sidrumpa. Her er jakker og kåper og ponchoer, perlepynkede pulsvanter samt leggings og

«Jeg har tatt små steg av gangen.»

STRIKKEVELD: Englemasker er tema for kveldens strikke-kafé. – Dette ga mersmak, sier Randi Bråten, som deltar for første gang. På bordet står lefser og solide kaffekanner.

Anett-Kristin
designer egne
strikkeklær

HJERTEKJOLE:
Datteren Josefina
er gjerne modell
for mamas
signaturkjoler.

Satser på
alpakka i kulden

strikk

poseluer som kan besøke deg om du ikke drar kortet. Verkstedet med stort arbeidsbord og modelldukker levner liten tvil om hvor produksjonen foregår.

– Da jeg så lokalet første gang, virket det noen hakk for stort. Jeg så meg selv i et lite hjørne med strikkemaskiner, omgitt av tomme, kalde kvadrater, sier hun og ser utover flater fylt av ullprodukter du blir i godt humør av.

FRA HUN VAR LITEN, hadde hun sett moren strikke votter, skjerf, stillongs og gensere. Hun laget like mariusgensere til både henne og bestevenninnen, og jentene

fikk velge farger. Det var først i håndarbeidstimen på skolen det ble sving på Anett-Kristins egen strikking. Ønsket om å strikke til mer enn husbruk oppsto da sønnen ble født. Hun laget barnetøy som førte til bestillinger fra naboer og venner.

– Det var så moro, men jeg var utålmodig etter å se plaggene ferdige. Det gikk ikke fort nok. Mannen min synes at strikkemaskin var en god idé. Jeg begynte med å melde meg på kurs hos Eli Tønneberg, dronningen av strikkemaskin i Norge.

Plassmangel i leiligheten gjorde at strikkevidunderet ikke kunne

stå framme. Anstrengelsene ved å rigge opp og ned begrenset bruken. Da familien flyttet i eget hus og strikkemaskinen fikk en framskutt plass i 2001, var Anett-Kristin overmoden for å satse. Hodet var fylt av design og fargekombinasjoner. Hun klippet ut antrekk fra moteblader, hentet inspirasjon fra gamle norske husflidsmønstre og tegnet modeller mellom telefoner og faktureringsrutiner på kontoret. Når ideer deiset inn, gjaldt det å feste dem til papiret. Messer og markeder ble første trinn mot nettbutikk og eget utsalg.

– Jeg har tatt små steg av gan-

TERAPI – Når jeg får et strikketøy i hendene, flyr tankene. Jeg merker nesten ikke at jeg har det i hendene. Det er terapi og min måte å slappe av på, sier Anett-Kristin.

«Stilen min er feminin, uten å være sukkersøt.»

gen. Mannen min, som selv har etablert egne foretak, har hele veien trodd på ideene mine. Uten støtte fra ham, ville jeg sannsynligvis fortsatt ha jobbet på kontor, sier hun.

ALPAKKAULLA ER Anett-Kristins foretrukne valg. Utvalget av garn i ulike tykkelser og eventyrlige sjatteringer kan motivere den mest klumsete til å svinge pinnene. Veggplakater av alpakkadyr sammen med bilder fra en barne-skole i Peru forteller at tre kroner av hvert noste hun selger, holder skolen i fjellandet levende.

– Alpakkaull er svalt i varmen, tre ganger varmere enn saueull i kulda og skal kunne brukes av allergikere. I tillegg er garnet så lett og luftig at jeg nesten ikke merker at det glir mellom fingrene når jeg strikker, sier hun.

– Stilen min er feminin, uten å være sukkersøt. Jeg liker rette og enkle linjer og tilbehør som gjør antrekket røft eller festpynnet.

Om noen for ti år siden hadde fortalt Anett-Kristin at hun skulle holde kurs, samle håndarbeids-

glade damer til strikkekafe, lede Husflidshåndverkerne i Akershus og skape klær som hentet priser på Dyrsku'n i Seljord, ville hun kalt det ønsketenkning.

– Bare tanken på å stå foran en forsamling ga meg panikk. Det stor dårlig til med selvtilliten. Nå tør jeg å vise verden at jeg finnes. Sørgelig nok sorterer håndarbeidsfaget under såkalt små og verneverdige fag i skolen i dag. Elevene fratas gleden ved å utforme og strikke plagg til seg selv. Jeg har lenge hatt lyst til å holde strikkekurs for barn.

Anett-Kristins datter Josefine (12) er ennå bare måtelig interessert i rett og vrang. Men strikkeverkstedet er ypperlig lekstue, og hun deltar i dommerpanelet sammen med broren og faren hver gang moren skaper nye plagg.

– Mamma er ganske hekta, sier Josefine. – Hun strikker foran tv-en og har med seg strikketøy på håndballkamper. Når hun skal slappe av, koser hun seg med en lue eller et sjal.

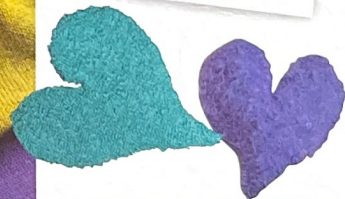
@redaksjonen@allers.no

RASK PRODUKSJON: Dattestyrte strikkemaskin var litt av en revolusjon. – Jeg strikker to kjoler på en dag, men da rekker jeg ikke å montere, sier Anett-Kristin.

LOGO: Et påsydd tovet hjerte er blitt tobarnsammaens designsignatur.

PASTELL: Fargekombinasjoner er Ann-Kristins styrke. For tiden er hun inne i en periode preget av duse pastellfarger.

HOLDER VARMEN: – Alpakkaull er tre ganger varmere enn saueull, sier Anett-Kristin med egendesignet poselue og heklesjal av englemasker.